

ASCENSIÓ DEL SENYOR, MISSIÓ DE LA COMUNITAT

per JOSEP M. ROVIRA BELLOSO

En l'Ascensió del Senyor ens alegra que el *lloc sense lloc* de Jesús ressuscitat sigui la dreta del Pare, on roman eternament.

Abans de l'escena de l'Ascensió, expressivament dramatitzada per Lluc, Jesús ressuscitat ja era unit al Pare en el llaç d'amor de l'Esperit. Però això no li impedia pas de fer-se present i de deixar-se veure pels apòstols. També és cert que, molt temps després de l'Ascensió, Jesús encara es deixà veure pel diaca Esteve —veié obert el cel i Jesús a la dreta de Déu— i per sant Pau, que caigué del cavall inundat per ta llum del Ressuscitat. Avui, i fins a la fi dels segles, Jesús gloriós també es fa present i es comunica a nosaltres en l'encontre de l'Eucaristia.

Finalment, els evangelis dels tres cicles fan coincidir l'Ascensió amb la missió que Jesús dona als apòstols. Els envia a predicar en nom d'ell a tots els pobles. L'Esperit Sant promès pel Pare, impulsarà l'expansió i l'arrelament del missatge joiós.

Aquesta és, per tant, la situació; Jesús ha *pujat* al cel. Nosaltres restem a la terra. Jesús es fa trobadís amb nosaltres: d'una forma sacramental, a l'Eucaristia, i d'una forma existencial, en l'amor fratern. La comunitat creient, alenada per la força de l'Esperit Sant, predica l'Evangelí amb paraules i amb el testimoni conjunt de l'afecte fratern i el servei als pobres.